

и се хваняха, черкезитѣ лесно се оправдавахъ; понеже ето какъ знаяхъ да се защищаватъ. Беювитѣ на Черкезитѣ проваждахъ даромъ, или продавахъ на всѣки влиятеленъ Турчинъ, или чиновникъ черкезки жени, както и на повечето пани и на самиятъ султанъ. Посредствомъ тѣзи жени, злодѣйната сганъ играеше най-мерзостнитѣ роли, като знаеше че зацитата ѝ е оздравѣна. По този начинъ и отъ нехайството на турцитѣ, съумѣхъ какъ да се установятъ въ държавнитѣ работи и добихъ високи чинове.

А Християнитѣ толкова вѣкове робувахъ, тѣмъ не бѣ пристѣпно да занимаютъ нито най-долната правителствена служба; но напроотивъ онеправдани въ своето право прѣзрѣни, изобличени, изхокани отъ всѣкъдѣ дѣто потърсихъ правосудие. Убийства и всѣкакви безчеловѣчия отъ день на день се увеличавахъ, ако и да се давахъ просби за прѣкратението имъ; но турскитѣ чиновници правяхъ си оглушки и на подсмивъ имаша всѣко дадено оплакване. Отъ друга страна башибузуцитѣ и заптиетата, като отивахъ по селата, първитѣ когато имъ скимни, а вторитѣ правителствена работа, врѣдяхъ житиятѣ въ економическо отношение. Не само това правяхъ; но си позволявахъ да докачатъ и честта на фамилиарниятъ имъ животъ. Тѣзи безправди се извършвахъ не само отъ проститѣ чиновници; но и отъ по-висшитѣ. Чиновникитѣ на недвижимитѣ имущества (тану меймури) събличахъ землѣдѣлцитѣ да зематъ пари по три четри пѣти въ годината (тану парасъ) за владаленъ документъ. Тѣй сѣщо и не сносния данѣкъ нѣмаше добира. Податнитѣ плащахъ и за умрѣлийтъ и за избѣгналийтъ. Правителството нѣмаше стидъ, грѣхъ, милость и пр., а вѣнъ отъ него, турцитѣ не бѣхъ по-долни: въ убийства, грабежи и пр. Всичкитѣ